

М.Ю. ЛЕРМОНТОВ

М.Ю. ЛЕРМОНТОВ

АШИК-КЕРИБ

Турккӱсен халапӱ

ЧӐВАШ АССР
ГОСУДАРСТВО ИЗДАТЕЛЬСТВИ
ШУПАШКАР — 1962

Тахсан ёлёкех Тифлис хулинче пёр пуян турк-кай пуранны. Нумай ылтӑн панӑ ӑна Аллах; анчах ылтӑнран та хакли унӑн пӑртен-пӑр хӑрӑ Магуль-Мегери пулнӑ. Пит хитре тӑпери ҫӑлтӑрсем, анчах ҫӑлтӑрсенчен лере ангелсем пурӑнаҫҫӗ, вӑсем тата хитререх, ҫавӑн пекех Магуль-Мегери те Тифлис хулинчи хӑрсенчен чи хитри пулнӑ. Тифлисла тата чухӑн Ашик-Кериб пуранны. Пророк ӑна ыра чунӑпе юра хастарӑсӑр пуҫне ура х нимӗн те пaman; саазне (балалайкине) каласа, Туркестанӑн авалхи паттӑрӑсене мухтаса, вӑл туйсем тӑрӑх пуянсемпе телейлисене савӑнтарса ҫӑренӗ. Пӑр туйра вӑл Магуль-Мегериҫе курнӑ, вӑсем вара пӑр-пӑрне юратса пӑрахнӑ. Ана качча илме Ашик-Керибӗн шанҫӑк сахал пулнӑ, ҫакна пула вӑл хӗллехи пӑлӑт пек салхуланны.

Пӑрре вӑл садра виноград тӑмӗ айне выртнӑ та ҫывӑрах кайнӑ. Ҫак вӑхӑтра Магуль-Мегери

хайён тантәшәсемпе сада тухнә, тантәшәсенчен пәри сываракан ашике (балалайка калакана) курна та, ыттисенчен каярах юлса, ун патне пынә. „Мён эсә виноград төмә айёнче сываратән, тәр, айван, санән чун савни пырать ав“, — тесе юрласа янә. Лешә вәраннә, хәр, кайәк пек, вәлт кәна сұхалнә. Магуль-Мегери хәр-юлташә юрланине илтнә те әна ятлама пусланә. — „Вәл юрра эпә камшән юрланине пәлсен, эсә мана тав тунә пулаттән: вәл сан Ашик-Кериб“, — тенә әна лешә. — „Илсе кай-ха мана ун патне“, — тенә Магуль-Мегери; вәсем вара Ашик-Кериб патне пынә. Вәл хурләхлә ларнине курсан, Магуль-Мегери әна йәпатма тытәннә. — „Мёнле хурланас мар манән, эпә сана юрататәп, анчах эсә нихсан та манән пулас сук“, — тенә әна Ашик-Кериб. — „Аттерен мана качча пама ыйт, ман атте пирән туя хай укшипех тәвә, иксәмәре мён кирлине пурне те парә“, — тенә Магуль-Мегери. — „Юрә, — тенә Ашик-Кериб, — чәнах та, Аяк-Ага¹ хай хәрешән нимән те хәрхенес сук; анчах, кам пәлет, санән нимән те пулман, ман пурләхпа пурәнатән тесе үпкелемән-и кайран? Сук, юратнә Магуль-Мегери, чунәмпа тупа турәм: сичә сул хушши тәнче тәрәх сүрәп, хама валли пуянләх тупәп е пәр-пәр инсетри пушхирте пуса хурәп; эсә сакәнпа киләшетән пулсан, вәхәт ситсен — манән пулән“. Хәр килешнә, анчах каланә кун килмесен, эпә Куршуд-бек² арәмә пулатәп, вәл тахсантанпах мана сұраһать ёнтә, тенә.

Ашик-Кериб хай амәшә патне пынә; сұла тухма унтан пил илнә, пәчәк йәмәкне чуптунә, хул-пусси урлә кутамкка сакнә та, сұлсүрен туйине

¹ Ага тесе Турцире хуһана, начальнике хисеплесе чёнеһсә.

² Бек (бей) — князь.

илсе, Тифлис хулинчен тухса кайнă. Акă ăна пĕр юланут хуса ситет; пăхать вăл: ку Куршуд-бек иккен. „Телейлĕ çул пултăр!—тесе кăшкăрать ăна бек.—Эсĕ, çулçурен, кирек ăста кайсан та, эпĕ санăн юлташу пулăп“. Кăмăла килмест те Ашике ку юлташ, анчах нимĕн тума та çук. Ну-майччен вĕсем пĕрле утнă, юлашкинчен юханшыв тĕл пулнă. Кĕпер те, ăшăх вырăн та пулман. „Иш малтан, эпĕ сан хыççан пырăп“,—тенĕ Куршуд-бек. Ашик тумтирне хывнă та шыва чăмнă. Тепĕр енне ишсе каçсан пăхать—ах инкек! Эй, ырă Аллах!—Куршуд-бек ун тумтирне илсе, каялла Тифлиса кайнă; ун хыççан таса хирте тусан кăна çĕлен пек явăнса юлнă. Тифлиса ситсен, вăл Ашик-Кериб тумтирне унан ватă амăшĕ патне йăтса пынă. „Сан ывăлу таран юханшывра путса вилчĕ, акă унан тумтирĕсем“,—тенĕ. Çав тери хуйхăрнипе амăшĕ ывăлĕн тумтирĕ сине ўксе, ăна вĕри куçсулĕпе йĕпетнĕ; унтан вăл ку тумтирсене пулас кинĕ патне, Магуль-Мегери патне илсе кайнă. „Ман ывăл шыва путса вилнĕ, Куршуд-бек унан тумтирне илсе килчĕ, эсĕ ĕнтĕ ирĕклĕ“,—тенĕ вăл. Магуль-Мегери кулса янă та: „Ан ĕнен, ăна йăлтах Куршуд-бек шухăшласа кăларнă; сичĕ çул иртиччен никам та ман упăшка пулас çук“,—тенĕ. Вăл стена çинчи саазне илнĕ те мĕскĕн Ашик-Керибĕн юратнă юррине юрлама пуçланă.

Çак самантра çулçурен çара уран, çарамас пĕр яла пырса кĕнĕ. Ырă сынсем ăна тумлантарнă, тăрантарнă; вăл уншăн вĕсене тĕлĕнмелле юрăсем юрласа панă. Çапла вăл ялтан яла, хуларан хулана çуренĕ, ун мухтавĕ пур çĕре те сарăлнă. Юлашкинчен, вăл Халафа ситсе кĕнĕ. Яланхи пекех, кофе ёсмелли сурта кĕрсе сааз ыйтса илнĕ те юрлама пуçланă. Ку вăхăтра Ха-

лафра паша¹ пурәннә, въл юрлакансене питё юратнә. Ун патне юрлакансене нумай иле-иле пынә, анчах а́на пёри те килёшмен. Хула тәрәх чупа-чупа, ун тарҗисем шалт ывәнса җитнё. Са-сартәк, кофе ёсмелли җурт умёнчен иртнё чух, вёсем тёлёнмелле сасә илтнё. Вёсем унта чупса кёнё. „Айта пирёнпе асла паша патне, унсәрән пуҗсәр тәрса юлан“,—тесе кәшкәрсә янә вёсем. „Эпё ирёклё сын, Тифлис хулинчен килекен сул-җурен,—тенё Ашик-Кериб.—Каяс килсен каяп, каяс килмесен—каймастап; кәмәл пур чух юрла-тап, сирён паша маншән начальник мар“. Анчах а́на тытса, паша патне илсе кайнә. „Юрла“,—тенё паша. Ашик вара юрласа янә. Ку юрәра въл хайён хаклә Магуль-Мегерине мухтаса юрланә. Мәнкәмәллә пашана ку юрә җав тери килёшнё, чухән Ашик-Керибе въл хай патне хаварнә. Акә унән кёсйине ылтән та кёмёл юха пуҗланә, җийёнче пуян тумтир йәлтәртатса тәнә. Телейлё те савәнәслә пурәнма тытәннә Ашик-Кериб, питё пуйса кайнә. Хайён Магуль-Мегерине маннә-ши въл, җук-ши, пёлместёп, анчах каланә вәхәт вёҗне җитсе пынә. Юлашки сул кёҗсех пётмелле пулнә ёнтё, въл килне таврәнма хатёрленмен те-ха. Хитре Магуль-Мегери хуйәха үкнё. Җав вәхәтра пёр хуҗа хёрёх төвеллё те сакәрвун тарҗәллә караванпа Тифлисан тухса кайнә. Магуль-Мегери хуҗана чёнсе илнё те а́на ылтән чашәк панә. „Илсем җак чашәка,—тенё въл,—кирек хәш ху-лана пырсан та, эсё а́на лавккана кәларса ларт, пурне те пёлтер, кам та кам җав чашәка хай чашәкё тет, кам а́на йышәнать, чашәк чәнахах та хайён иккенне ёненерме пултарать, җав сын җак чашәка илет, җине җак чашәк йывәрәш ылтән

¹ П а ш а—авал Турцире начальниксене панә чи пысәк хисеплё ят.

илет, те“. Хуҗа тухса кайнӑ. Вӑл пур җерте те Магуль-Мегери каланине туса пынӑ, анчах ылтӑн чашӑка йышӑнакан никам та пулман. Ун таварё те сутӑнса пёте пусланӑ, юлашки таварёсемпе вӑл Халафа пынӑ. Магуль-Мегери каланӑ сӑмаха вӑл пур җере те пёлтернӗ. Җакна илтсен, Ашик-Кериб караван сарайне чупса пынӑ та Тифлисран килнӗ хуҗа лавккинче ылтӑн чашӑка курнӑ. „Ку манӑн!“—тенӗ вӑл, чашӑка алла илсе. „Чӑнах санӑн,—тенӗ хуҗа.—Эпӗ сана палларӑм, эсӗ Ашик-Кериб. Вёҗтер-ха хӑвӑртрах Тифлиса: санӑн Магуль-Мегери калама хушрӗ—срок тухать, каланӑ куна җитмесен, вӑл урӑх җынна качча каять“. Ашик-Кериб, шартах сиксе, пуҗне ярса тытнӑ: җак хӑрушӑ сехет җитесси виҗе кун җеҗ юлнӑ иккен. Җапах вӑл ут утланнӑ та, хӑйпе пӗр хутаҗ ылтӑн илсе, утне шеллемесӗр сиккипе кайнӑ. Юлашкинчен, ывӑнса җитнӗ ут Арзиньянпа Арзерум¹ хушшинчи Арзинган-ту җинче ўксе вилнӗ. Мён тӑвас-ха ёнтӗ каччӑн? Арзиньянран Тифлиса җитме икӗ уйӑх каймалла, анчах унӑн икӗ кун кӑна юлнӑ. „Хӑватлӑ Аллах! Эсӗ мана пулӑшман-сан, җер җинче ман урӑх нимён тума та җук!“—тенӗ вӑл. Ашик-Кериб җӗлӗ ту җинчен сикме тӑнӑ. Сасартӑк аялта шурӑ утпа пыракан җынна курса, унӑн хаяр сассине илтет: „Оглан (ачам), мён тӑвас тетӗн эсӗ?“—тесе ыйтнӑ вӑл унтан.— „Вилес тетӗп“,—тенӗ Ашик.— „Ан кунта, апла пулсан, сана хам вӗлерем“. Ашик ту җамкинчен аран-аран аннӑ. „Ут ман хыҗҗӑн“,—тенӗ юлан-утлӑ җын хаяр сасӑпа.— „Мёнле сан хыҗҗӑн ёлкӗрсе пырас ман, сан уту җил пек вёҗет, мана йывӑр хутаҗ пусса тӑрать?“—тенӗ ӑна Ашик.— „Җапла җав; эппин, хутаҗне ман йёнер җине җакса яр та

¹ Арзиньян тата Арзерум—Турцири хуласем.

ман хысран чуп“. Тем пек чупсан та, Ашик-Кериб юлнәсем юлнә.— „Мёншён юлатән тата?“ — тесе ыйтнә унтан юланутлә сын.— „Мёнле ситсе пырас-ха ман сан хысран, сан уту шухашран та хытә каять, эпё шалт ывәнтәм ёнтё“,—тенё Ашик.— „Ҙапла җав, ман ут сине хыса лар та йәлт чәннине каласа пар; аста каймалла санән?“ — „Паян Арзерума та пулин ситесчё“,—тенё Ашик. „Хуп кусна“. Вәл кусне хупнә. „Халё уҗ“. Пәхәть Ашик: ун умёнче стенасем шуралса лараҗсё, Арзерум минаречёсем йәлтәртатаҗсё.— „Айәплә, Ага,—тенё Ашик,—йәнәшрәм; манән Карса каймалла тесчёнччё эпё“. — „Ҙапла җав, каларәм санә, мана йәлт чәннине каласа пар, терём; хупсам каллах кусна. Халё уҗ“. Умра Карс иккенне Ашик пәхса та ёненмест. Вәл чөркуҗси сине үкет те җапла калать:— „Айәплә, Ага, виҗе хут айәплә санән тарсу Ашик-Кериб; анчах, хәвах пелетён, этем ирпе суйма тытәнсан, унән каҗченех суяс пулать: манән чәннипе Тифлиса ситмелле“. — „Әх, суеҗё!—тенё җиленсе юланутлә сын.— Нимён тума та җук, каҗарап сана. Хупсам кусна. Халё уҗ“,—тенё вәл пёр минут иртсенех. Ашик савәннипе кәшкәрса янә: вёсем Тифлис хапхи умёнчех тәнә. Пётём чунтан тав туса, вәл хәй хутаҗне йёнер җинчен илнё те юланутлә сын умёнче җапла каланә: „Ага, санән ыра ёҗу калама җук аслә, анчах тата тепёр ыра ёҗ ту маншән; Арзиньянран Тифлиса пёр кун хушшинче ситнё тесен, мана никам та ёненес җук; җавна ёненерме мён те пулсан пар мана“,—тенё Ашик-Кериб.— „Пёшкён,—тенё лешё, кәмәллән кулса,—ут чёрни айёнчен пёр катәк җёр ил те хёвне чик; вара, сан сәмах чән иккенне ёненмесен, сичё сул суккәр пурәнакана чёнсе пыртар та ун кусне җакәнпа сёр—вәл куракан пулё“. Ашик шурә ут чёрни айёнчен

пёр катӑк ҫӗр илнӗ; анчах пуҫне ҫӗкленӗ ҫӗре юланутлӑ ҫын та, уҫе те пулман. Вара вӑл хӑйне ыра тунӑ ҫын, никам та мар, Хадерилияз (св. Георгий) пулнине пӗтӗм чунтан ӗненнӗ.

Каҫ пулсан чылай вӑхӑтран тин Ашик-Кериб хӑй пӗртне шыраса тупнӑ. Вӑл чӗтрекен аллисемпе алӑка шакканӑ. „Анне, анне, уҫ! Эпӗ турӑ хӑни, шӑннӑ та, выҫӑ та; ҫухалса ҫӗрекен ывӑлу ячӗпе ыйтатӑп, кӗрт мана“. Карчӑкӑн вӑйсӑр сасси ӑна: „Ҫулҫӗренсем валли пуянсемпе вӑйлисен ҫурчӗ пур; халӗ хулара туйсем пур, унта эсӗ савӑнса ҫӗр каҫӑн“,—тенӗ.—„Анне, манӑн кунта паллакан никам та ҫук, ҫавӑнпа татах ыйтатӑп: ҫухалса ҫӗрекен ывӑлу ячӗпе кӗрт мана!“ Хайхи унӑн йӑмакӗ амӑшне ҫапла каланӑ: „Анне, тӑрам та уҫса кӗртем ӑна“,—тенӗ.—„Путсӗрскер! Эпӗ куҫсульпе курми пулса ҫичӗ ҫул пуранатӑп ӗнтӗ, эсӗ яшсене кӗртсе хӑна тума хавас“,—тенӗ карчӑк. Анчах хӗрӗ, ун сӑмахне пӑхмасӑрах, тӑнӑ та Ашик-Керибе алӑк уҫса кӗртнӗ. Лешӗ ыра сунса ларнӑ та, хумханнине палӑртас мар тесе, унтакунта пӑхкаланӑ. Стена ҫинче, тусан пуснӑ йӗнӗре, хӑйӗн ыра саслӑ саазӗ ҫакӑнса тӑнине курнӑ та амӑшӗнчен ҫапла ыйтнӑ: „Мӗн ҫакӑнса тӑрать сирӗн стена ҫинче?“—тенӗ.—„Пурне те пӗлесшӗн эсӗ, хӑна, пӗр татӑк ҫӑкӑр парса, ыран кӑларса ярсан та ҫитӗ сана“,—тенӗ ӑна амӑшӗ.—„Эсӗ манӑн тӑван анне, ку—манӑн йӑмак тесе каларӑм сире, ҫавӑнпа та стена ҫинче мӗн ҫакӑнса тӑнине каласа пама ыйтатӑп“,—тенӗ Ашик-Кериб.—„Сааз вӑл, сааз“,—тенӗ карчӑк ҫиленсе, ӑна ӗненмесӗр.—„Мӗн вӑл сааз?“—„Сааз тени вӑл—ӑна каласа юрӑсем юрлаҫҫӗ тени пулать“. Ашик-Кериб йӑмакӗ ҫав сааза илсе кӑтарттарчӗ тесе амӑшне тархасланӑ. „Юрамасть. Ку сааз ман телейсӗр ывӑлӑн; вӑл ӗнтӗ ҫичӗ ҫул стена ҫинче

җаканса тарать, никам алли те текенсе курман
ана“,—тенё амашё. Анчах йамакё пынә та стена
җинчи сааза илсе панә ана. Вара вәл, куҗсемпе
пелёте тинкерсе, җакан пек келё пусланә: „Эй,
аслә Аллах! Еметленнё емет җитес пулсан, манән
җичё хелёхлё сааз халё те юлашки хут каланә
чухнехи пекех янарәвлә пултәр!“ Унан пурнисем
пәхәр хелёхсене пәнтәртаттарса илнё те, хелёх-
сем пёр харәс янарәса кайнә; вәл юрлама ты-
тәннә: „Эпё мёскён Кериб (җулҗурен), сәмахәмсем
те ман мёскён, анчах аслә Хадерилияз мана чәнкә
ту җинчен анма пулашрё. Эпё мёскён, сәмахәмсем
те мёскён пулсан та, палласа илсемчё, анне,
хавән тухса кайнә ывәлна“. Кун хыҗҗан амашё
макарса янә.— „Мён ятлә эсё?“—тесе ыйтнә вәл.
„Рашид“ (уҗа чун),—тенё лешё. „Пёр хут кала,
тепринче итле, Рашид,—тенё амашё.—Сәмаху-
семпе эсё ман чёрене татәкән-татәкән җуркаларән.
Иртнё каҗ телёкре эпё хам пуҗ җинче җуҗ шу-
ралса кайнине куртәм;—эпё куҗҗульпе суккар
пулса ларни җичё җул җитет ёнтё; каласам мана,
ман ывәл сасси пек саслә әтем, ман ывәләм хә-
җан килет?“ Җак сәмаха вәл икё хутчен куҗҗульпе
каланә. Ашик-Кериб ана хәй ывәлё тесе калани
ахалех пулнә, амашё ана ёненмен. Пәртак ларсан,
Ашик-Кериб унтан җапла ыйтнә: „Сааза илсе
кайма ирёк пар, аннеҗём, эпё кунта җывәхра туй
пулать тенине илтрём: йамак мана җатса ярё;
эпё юрләп та сааз каләп, мён тупнине пурне те
илсе килсе пёрле уйәрәпәр“,—тенё. „Парса ямас-
тап, ывәл кайнәранпа та ку сааз килтен тух-
ман“,—тенё карчак. Анчах Ашик-Кериб пёр
хелёхне те татмап тесе тархаслама тытәннә.—
„Пёр хелёхё татәлсан та, хамән мёнпур пурлә-
хамә парәп“,—тенё Ашик. Карчак унан хутәҗне
тытса пәхнә та, унта укҗа нумаййине пёлсе, саазне

парса янă. Йăмăкĕ ăна туй сикекен пуян сурчĕ тĕлне илсе ситернĕ те хай, мĕн пулса иртнине курас тесе, алăк патне тăнă.

Ку суртра Магуль-Мегери пурăннă, çак каç унан Куршуд-бек арăмĕ пулмалла пулнă. Куршуд-бек тăванĕсемпе, хайĕн тусĕсемпе еçсе синĕ. Магуль-Мегери чаплă чатăr хыçĕнче тантăшĕсемпе пĕрле ларнă, пĕр аллине наркăмăшлă курка тытнă, тепĕр аллине сивчĕ кинжал илнĕ: вăл Куршуд-бек вырăнĕ çине выртиччен вилме сăмах панă. Чатăr хыçĕнчен палламан сын килнине илтет вăл: „Салам алĕйкум! Эсир кунта саванатăr, еçсе сиетăr, мана та, мĕскĕн сулсуре, хăвărпа пĕрле ларма ирĕк памăr-ши; эпĕ сире юрăсем юрласа парăп“—тет Ашик-Кериб.— „Мĕншĕн юрамасть пултăr?—тенĕ Куршуд-бек.— Кунта юрлакансемпе ташлакансем килмелле, мĕншĕн тесен кунта туй; юрласа пар мĕн те пулсан, ашик (юрăсти), вара сана эпĕ пĕр ывăç ылтăн парса ярăп“,—тенĕ.

„Мĕн ятлă пулатăн эсĕ, сулсуре?“—тесе ыйтнă унтан Куршуд-бек.— „Шинди-гĕрурсез (кĕçех пĕлетĕр)“.— „Мĕнле ят вăл?—тесе кулса янă тĕлĕннипе лешĕ.—Эпĕ ун пек ята пуçласа илтетĕп“.— „Эпĕ варта чухне анне мана суратаймасăr аптранă та, кўршĕсем алăк умне пырса: турă ывăл пачĕ-и, хĕр пачĕ-и,—тесе ыйтнă; вĕсене анне: „шинди-гĕрурсез“, тенĕ. Çавăнпа та, эпĕ суралсан, мана çавăн пек ят панă“. Кун хыçсăн Ашик-Кериб сааз илнĕ те юрлама пуçланă:

„Халаф хулинче эпĕ мисир эрехĕ еçеттĕм, анчах турă мана сунат пачĕ те, виçĕ кун хушши вĕçсе, эпĕ çаканта ситсе ўкрĕм“.

Куршуд-бек пиччĕшĕ, айван этем, кинжал ярса илнĕ те кăшкăрса янă: „Суйтăн эсĕ! Халаф-

ран кунта виçе кун хушшинче епле ситме пу-
латъ? —тенё.

„Мёншён вёлерешён-ха эсё мана? Юрăстисем
пур енчен те пёр сёре пухăнаççё; эпё сирёnten
нимён те илместёп—мана ёненсен те, ёненмесен
те“, —тенё Ашик.

„Юрлатăрах“, —тенё упăшка пуласси, Ашик-
Кериб вара каллах юрлама пуçланă.

„Арзиньян улăхёнче ирхи намаз турăм эпё,
Арзерумра кăнтăрлахи намаз турăм, хёвел анас
умён Карс хулинче намаз турăм, каçхи намаза
Тифлисра турăм. Аллах мана сунат пачё, эпё
вара кунта вёçсе килтём; тур патăрах мана шура
ут парни пулма, въл, кантра сине ташлакан пек,
ту тўпинчен ту хушшине, ту хушшинчен ту
тўпине сике-сике, пит хăварт килчё: Мевлян
(пирён тура) Ашике сунат пачё, въл Магуль-
Мегери туйне вёçсе килчё.“

Вара Магуль-Мегери, ун сассине палласа илсе,
наркăмашне пёр енге, кинжалне тепёр енге ывът-
нă. „Эсё ху тупа тунине сапла тытатан-и?—тенё
ăна тантăшё.—Апла, паян каçхине эсё Куршуд-
бек арăмё пулас тетён-и?“ — „Эсир уйăрса илей-
мерёр эпё юратнă сын сассине“, —тенё те Ма-
гуль-Мегери, хачă илсе, чатăра касса сурнă.
Ашик-Керибе лайăхах палласа илсен, въл сұхăрса
янă та унăн майёнчен пырса уртаннă, вара иккёшё
те тăн сұхатса сёре ўкнё. Куршуд-бек пиччёшё,
иккёшне те чиксе вёлерес тесе, вёсем сине сиксе
ўкнё, анчах Куршуд-бек ѡна чарнă:

„Чарăн, пёл: этем сáмки сине суралнă чух
мён сурнă, въл унтан иртеймё“, —тесе хушса
хунă въл.

Тăна кёрсен, Магуль-Мегери намáсланса хё-
релнё те, питне аллипе хупласа, чатър хыçне
пытаннă.

„Халё эсё Ашик-Кериб пулни пурне те паллә, анчах кала-ха, сак асла сула кёске вәхәтра эсё мёнле тухма пултартән?“—тенё упайшка пулас-си.—„Каланә сәмах чәннишён ман хёс чула касса татать; эпё суйтәп пулсан, манән май сак хёшшён суурен те синсе пултәр. Анчах, илсе килёр-ха кунта сичё сул кун сути курман суккара, эпё аһа куракан тәватәп“,—тенё Ашик-Кериб. Аләк умёнче тәракан Ашик-Кериб йәмәкё, сак сәмах-сене илтсе, амәшё патне чупнә. „Аһне!—тесе кәшкәрсә яһә вәл.—Вәл чәнах манән пичче, вәл чәнах сан ывәлу, Ашик-Кериб!“—тенё те хәй савантах карчәка туй ёскине савәтса кайнә. Хәйхи Ашик хёвёнчен тәпра кәларнә та аһа шывпа йёпетнё, унтан: „Пёлёр, этемсем, Хадерилиаз мёнле хәватлә та асла пулнине“,—тесе амәшён кушне сёрнё, вара амәшён куссем куракан пулнә. Кун хысқан никам та ун сәмахёсене ёненмесёр иккёленсе тәма хәйман. Куршуд-бек та аһа хитре Магуль-Мегерине пёр сәмахсарах панә.

Ашик-Кериб савәннипе: „Итле-ха, Куршуд-бек, эпё санән хуйхуна пусарам: ман йәмәк санән малтан пулас арәмунтан кая мар; эпё пуян, уһән ылтән-кёмёл сахал пулас сук; качча ил те аһа, эпё хамән хаклә Магуль-Мегерине мёнле телейлё, савән пекех телейлё пуләр“,—тенё.

